

Laiškas A. Puškinui

Gerbiamas Aleksandrai Sergejevičiau!

Rašau Jums, nes Jūs esate labai įdomi asmenybė. Ne kiekvienam lemta tapti tokiu garsiu. Reikia turėti kūrybišką sielą, nuostabų talentą, stiprią valią bei užsispyrimą ir begalinę meilę pasauliui.

Savo įvairiaspalviame gyvenime matėte ir „šilto“ ir „šalto“. Nuo mažų dienų sėmėtės įkvėpimo iš nuostabios rusiškos gamtos, liaudies kūrybos. Jūsų maža širdelė spurdėjo kurti grožį, rašant įvairius kūrinius, kuriuos skaitydami žmonės aikčios iš nuostabos ir pasigėrėjimo.

Šešerius metus mokėtės licėjuje, kuriame pergyvenote pilietinio karo įvykius ir įsigijote ištikimų draugų. Tik jų dėka išvengėte tremties į Sibirą už aštrius politinius eilėraščius. Visada jautėte draugų atsidavimą ir įamžinote šią draugystę puikiomis eilėmis. Nuostabu gyventi, kai turi žmonių, kurie tave bet kokioje situacijoje parems!

Ypač didelės permainos įvyko, kai pasipiršote savo išrinktajai Natalijai. Manau tą dieną buvote pats laimingiausias žmogus! Tikriausiai net dalyvavimas tokiuose renginiuose kaip caro Nikolajaus karūnavimas negalėjo nustelbti asmeninės laimės ir išgyvenimų. Baisu net pagalvoti, kad šalia didelės meilės dažnai vaikšto ir mirtis.

Šiandien retas žmogus aukodamasis dėl meilės aukoja savo gyvybę įrodinėdamas drąsą. Dvikovoje lieka tik vienas gyvas. Kai kurie jaunuoliai žinoma gali surengti dvikovą dėl merginos. Tačiau mūsų dienomis jos paprastesnės-jos nesibaigia mirtimi. Dažniausiai žmogus stengiasi pažeminti arba įbauginti varžovą, sunaikinti tai, ko bijo. Galbūt dėl šios priežasties yra galynėjamaši norint jėga pašalinti kliūtį. Jūs pasirinkote kelią, kuriuo atgal nebegrižtama. Tas, kuris kovoja dėl meilės, nugalė, nesvarbu ar jis laimi, ar ne. Gyvenimas trumpas, menas-amžinas. Jūs ir šiandien gyvas savo kūriniuose. Tikiu, kad po mirties žmogaus siela pereina į jo darbus ir kūrinius. Žmogaus nėra, o jo šedevrai liks gyvi per amžius. Svajonės teikia pasauliui svarbos ir prasmės. Tik tas, kuris pastebi tai, ko nemato kiti, į savo kūrybą įdėdamas tas menkutes smulkmenas sukuria didžiausią vertę turinčius kūrinius. Jūsų eilių raidės, glusdamos viena prie kitos, ir šiandien mums žydi baltais pavasario žiedais.

Mielas Aleksandrai Sergejevičiau-Jūs nepakartojamas! Šis laiškas tik mažytis bandymas perteikti begalinį žavėjimąsi Jumis. Džiaugiuosi kad buvote, esate, būsite!

Giedrė Verbickaitė, 1992m.,
Užpalių gimnazija,
Mokytoja Auksė Žilinskienė